

[Inger Stilling Pedersen]

de det på det sted for år tilbage, og også følge hele vores historiske udvikling.

Kristeligt folkeparti er uhyre positivt over for dette forslag. Det er vigtigt, og det haster. Vi må huske, at de ting, der forfalder, måske ikke kan reddes, og noget af stor kulturhistorisk værdi går tabt.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil meget gerne generelt takke ordførerne for en positiv modtagelse af lovforslaget, som jo tegner til at kunne få en grundig, men positiv behandling i udvalget. Det er jeg vældig tilfreds med.

Jeg håber også, at forslaget kan få en rimelig hurtig behandling, for vi skulle meget gerne have det til at træde i kraft 1. juli i år, så vores museer kunne få nogle penge at trøste sig lidt med.

Ordførerne har jo stillet mange spørgsmål. Det er ikke alle, jeg vil besvare lige nu på stående fod, men jeg vil selvfølgelig være glad for at vende tilbage til dem i udvalget. Det bliver en lille smule sporadisk, hvad jeg har taget til mig.

Fru Inge Fischer Møller ramte dog et ømt punkt, da hun talte om bureaukratisering. Jeg må nok sige til ordføreren, at er der noget, vi faktisk har forsøgt, så er det at afbureaukratisere. Jeg kan nævne sådan noget som, at planlægningen – museernes forpligtelser til planlægning og til at indgå et planlægnings samarbejde – tidligere har fundet sted hvert år; nu har vi reduceret det til hvert fjerde år, for at man ikke skulle bruge alt for megen tid på at udfylde kolonner og spekulere i skemaer, men gennemføre noget musealt arbejde i stedet for. Kan vi nå længere ned, så er jeg meget åben over for forslag. Ethvert godt forslag til afbureaukratisering vil blive modtaget med kyshånd, og jeg vil gerne udlove en tier til hvert forslag, der kommer, hvis det er bare nogenlunde gennemførligt – af egen lomme, vil jeg lige sige; det går ikke ud over kulturministeriets rammebevilling.

Med hensyn til rammebevilling og 1985-finansiering af lovforslaget må jeg sige, at jeg ikke kan give et præcist svar på det endnu. Det lykkedes ved omrokeringer og gennem finansloven i år at få skaffet de første 10 mill. kr., og såm de fleste vil vide, skal man

netop i øjeblikket til at spekulere på finansloven for 1985. Det er jo det niveau, vi er på i ministerierne – i folketinget skal man lige have klaret 1984 først. I hvert fald er vi godt i gang med 1985. Selvfølgelig vil jeg under udvalgsbehandlingen vende tilbage til det, for det er da rimeligt, at udvalget også får at vide, hvor disse penge kommer fra.

Det er klart, at det må være min holdning, da jeg også skal forvalte regeringens økonomiske politik, at selv om vi har et pålæg fra folketingets flertal om ikke at spare på kulturministeriets rammer, må jeg naturligvis forbeholde mig ret til disse omprioriteringer – eller forsøge på dem i hvert fald. Derfor er det da også min holdning, at pengene til museerne må findes gennem omprioriteringer. Museerne har såmænd også i årevis betalt for andre sektorer og er blevet temmelig hårdt ramt af besparelser i de sidste 5–6 år, så det er nok på tide, at museerne får noget hjælp nu, og det er i hvert fald mig personlig en meget stor glæde at kunne fremsætte dette forslag.

Hr. Kirkegaard rejste flere spørgsmål, bl.a. spørgsmålet om uddannelseskraft og dette, at der var krav om fuldtidsbeskæftigelse for lederne. Dette spørgsmål er jo klart en balancekunst. På den ene side vil man gerne hjælpe til med at få kvaliteten i vejret på de små lokale museer. Det vil man gerne bakke dem op i, og derfor vil man gerne stille dette krav. På den anden side er det helt oplagt, at jeg ikke har noget som helst ønske om at genere små kommuner, som i forvejen kan have svært nok ved overhovedet at klare udgifter til et museum, og som måske, hvis man satte kravene for højt op, kunne fristes til at sige: ja men så kan det også være det samme, så vil vi slet ikke have sådan noget. Det er en balancegang, som jeg beder om at vi drøfter i udvalget. Jeg er selv meget åben over for det. Jeg har ikke noget ønske om at genere nogen, men jeg vil på den anden side gerne forsøge at give museumsvesenet et lille pift, fordi jeg synes, de trænger til opmuntring rundt omkring, for de gør faktisk et vældig stort stykke arbejde. Men lad os drøfte undtagelsesbestemmelser osv. i udvalget.

Fru Mette Madsen var så sød at udtrykke megen glæde over lovforslaget. Man kunne sige, at hvis man ikke selv var interesseret i museerne, så var fru Mette Madsens glæde næsten nok til, at man gerne ville fremsætte